

Sommige kinderen beginnen meteen te stralen wanneer de muzikanten al spelend de crèche in komen.

door Chajo Zeegers

Jonge kinderen van nul tot zes komen nauwelijks met levende muziek in aanraking. „Dat gebeurt alleen als de ouders muzikaal zijn ingesteld of zelf een instrument bespelen”, stelt Max Brenman. Hij besloot deze leemte te vullen door muzikanten naar crèches en kinderdagverblijven te halen. „Wanneer een saxofonist, violist of accordeonspeler spelend een

Peuters willen het instrument aanraken

groep binnenkomt beginnen sommige kinderen meteen te stralen of te wiebelen en houden daar niet meer mee op. Anderen zoeken de veiligheid van een leidster, duidelijk overweldigd door de vreemdeling en het geluid dat hij voortbrengt”, zegt Brenman. Hij wordt zichtbaar geraakt als hij ziet hoe de kleintjes op hun eigen wijze reageren. In de babygroep is dat weer anders dan in een groep twee- tot vierjarigen. Die willen vaak van alles weten en het instrument aanraken. En die kans krijgen ze. De muzikanten komen bovendien regelmatig terug. Zo kunnen de kleintjes wennen aan de vreemde mensen en de verschillende geluiden die zij voortbrengen.

De spanningsboog van jonge kinderen is kort. Daarom duurt het optreden in elke groep maar een kwartier. Voor de musicus is het vaak een plezierige manier om de dag te beginnen. „De meeste muzikanten hebben voor elf uur 's ochtends al zestig fans”, grapt Max Brenman. Maar er zijn ook ontroerende voorvallen: „Een deelnemende fluitiste vertelde onlangs over een meisje dat opvallend van de muziek aan het genieten was. Ze vermoedde dat deze driejarige uit een muzikaal gezin kwam. Maar na het optreden vernam de musicante dat de kleine meid een paar weken daarvoor een implantaat in beide oren had gekregen. Voor die operatie was ze volkomen doof geweest.”

Muziek aanbieden is niet alleen leuk, het is ook educatief verantwoord. Veel kinderen kennen muziek alleen als een brij van verschillende geluiden uit een cd-speler. In dit project leren ze welk specifiek geluid elk instrument maakt. Maar ook heeft de wetenschap aange- toond dat muziek goed is voor de mens. Muzikaliteit is net zoals taalvaardigheid. Je hebt het bij je ge-

Max Brenman.

FOTOS JULIA RIJSTER

boorte meegekregen, maar het wordt alleen ontwikkeld als er aanbod is. En dat bevordert vervolgens weer andere gebieden in de herse-

nen, waardoor bijvoorbeeld wiskundige vermogens worden geactiveerd. Ook sociaal-emotioneel heeft mu-

ziek een positief effect. Max Brenman: „Een organisatie als War Child heeft dat heel goed begrepen. Die maakt al jaren gebruik van muziektherapie voor kinderen die een oorlog hebben meegemaakt.”

Het plan voor dit project ontstond anderhalf jaar geleden min of meer toevallig. Brenman: „Mijn eigen muzieklerares werkte naast haar lessen ook nog in de horeca om genoeg te verdienen. Ik vond het belachelijk dat iemand met zoveel kwaliteiten

De kleintjes wennen aan verschillende geluiden

achter de bar moest staan. Daarbij bracht een vriendin van me haar kind naar de crèche. Toen kreeg ik een visioen van een rondflitsende mamma-muzikant die overal voor kinderen zou spelen.”

Het bleef niet bij een mooi idee. Omdat hij kwaliteit wilde leveren zoekt Max Brenman contact met het Sweelinck Conservatorium in zijn woonplaats Amsterdam. Hij schreef alle 270 studenten aan en kreeg 30 reacties. Daarvan bleven na een persoonlijk gesprek en try-out op locatie 15 serieuze kandidaten over. Ook de kinderopvangcentra waren enthousiast, bleek uit een proef. Met als gevolg dat nu in drie maanden tijd 670 presentaties op 60 locaties door de hele stad worden gegeven.

Brenman: „Bij jonge kinderen is het belangrijker om met je hart te spelen dan om technisch foutloos te musiceren. De muzikanten moeten daarbij goed kunnen reageren op de situatie en de sfeer in de groep. Het een heel direct publiek. Als een kind het niet leuk vindt gaat het gewoon iets anders doen.”

Zelf speelde Max Brenman in zijn Londense jeugd piano en dwarsfluit. Als mede-eigenaar van een internationaal opererend tegelfabriekje kwam hij eind jaren tachtig in Amsterdam wonen. In de loop der jaren kreeg hij steeds meer de behoefte om zich in te zetten voor iets waarmee hij de menselijke ziel kon raken, dus keerde hij het bedrijfsleven de rug toe. Eerst had hij het plan om van een oud vrachtschip een sauna te maken, maar dat kwam niet van de grond. Dit muziekproject voldoet waarschijnlijk beter aan Brenmans behoeften. Al verdient hij er nog te weinig aan om van te kunnen leven. Naast de organisatie van de optredens en het zoeken naar sponsors verhuurt Brenman zich ook als fietsende potten-

bakker. Hiervoor monteerde hij een pottenbakkersschip op een als ijscofkar versierde bakfiets. Onder zijn begeleiding kunnen kinderen de klei in hun handen voelen draaien.

Max Brenman hoopt dat actieve jongeren elders in het land soortgelijke muzikoptredens voor de allerjongsten willen gaan organiseren en mogelijk vindt het zelfs weerklank in andere landen. Hij droomt ervan dat studenten van internationale conservatoria op den duur een tijdje van plek kunnen wisselen. Dan kan een cellist uit Madrid een paar weken huis en werk van een trompettist uit Amsterdam overnemen en vice versa. Taal vormt tijdens zo'n werkvakantie in ieder geval geen belemmering. „Want communiceren via muziek hoeft je niet eerst te leren, dat ontstaat vanzelf.”

i

Max Brenman - Stichting Memorable Moments.
max@MEMorableMoments.nl
Tel. 06-5438 2788

advertenties

KUNST

Advertenties T T 020 562 62 00

GEV. BELONNEN EN
OPRECHTEN
DAGELIJKS VAN 11:45 U
VRIJDAGS OM 16:00 U
TE 11:45 U
WWW.LINEART.nl
LINEART
2-6 DEC 2005
HOTEL ARRANGEMENT
FOR VISITORS
T. 020 241 2731 and max@memorable.nl

